

„A Magyar Gárdának coki”!

A.

Pösze Lajos, akit július 19-én a Magyar Nemzeti Gárda ügyében vihart kavart kijelentései miatt leváltottak a Jobbik parlamenti frakció helyettes vezetőjének tisztjéből, politikai előéletében számos pártban fontos szerepet töltött be: az MDF-et Csurka István kizárása miatt hagyta ott, aztán a Kisgazdapárttal (Torgyánnal) kísérletezett, majd a MIÉP-hez került, ma pedig – mint az előbbiekből is kiderült – a Jobbik parlamenti képviselője. Úgy hírlík, hogy nemcsak Csurkával van ma is jó barátságban, hanem Vukics Ferencsel is. Állítólag kiemelkedő szerepe volt a Magyarok Szövetségének a létrehozásában. Némely vélemény szerint „még mindig keresi a helyét”. Ki tudja, talán a Fidesz következik.

Két nappal korábban a Magyar Nemzet – nyilván egy vele való beszélgetés alapján – Pösze nézeteit így ismertette: *„a Jobbik bejutott a parlamentbe, és eltűnt már az a rendszer, amivel szemben szükség volt bizonyos lépésekre. Most már fel kell tenni a kérdést, hogy van-e szakmai haszna a Gárdának, vagy csak felesleges önmutogatás. Pösze szerint a párt akkor tud hatékonyan működni, ha a parlamenti feladatára összpontosít, és nem olyan vonalat támogat, ami ellentmond a józan ész logikájának.”*

Ez azt jelenti, hogy a Gárda szerepét Pösze Lajos kizárólag a Jobbik párt sikeres előrehaladásának a szempontjából veszi figyelembe. Ha őszinte magyarra fordítjuk a szavait, ezt mondja: ti, gárdatagok, nagyon hasznosak voltatok számunkra a politikai hívek szerzésében, és (esetleg hozzáteszi) igazán méltányoljuk segítségeket abban, hogy viszonylag szép számban bejutottunk az Országházba, de ezentúl a parlamenti csatározások mezején képzeljük el a jövőnket, ezért a nemzetet szolgáló önfeláldozó tevékenységekkel, hazafias érzéseitekkel és összetartozási igényetekkel együtt immár elmehettek a fenébe. A továbbiakban – tekintettel a Fidesz és a háttérerők hozzátok való viszonyulására – csak károsan befolyásolhatjátok tevékenységünket, presztízszünket és remélhető folytatólagos erősödésünket.

B.

(A zárójelbe tett megjegyzéseket kivéve ennek az írásnak a B. része kizárólag idézett szövegekből áll. – T. K. A.)

Jobbik TV - Orbán tovább üldözné, a Jobbik kiáll a Gárdáért 2010-07-15
19:39 barikád.hu

A Magyar Nemzeti Gárda volt a fő témája Orbán Viktor miniszterelnök és a Jobbik frakció találkozásának. A nemzeti párt által kezdeményezett megbeszélést követően Orbán Viktor szélsőséges pártnak bélyegezte a Jobbikot és kijelentette, a kormány nem hagyja büntetlenül az állam erőszak-monopóliumát megkérdőjelező félkatonai szervezetek masírozását.

Vona Gábor, a Jobbik elnöke elmondta, a **Gárda** egyetlen bűncselekményt sem követett el, ehelyett mindenkor kiállt a bajbajutott emberek mellett, ezért sem fogadják el Orbán Viktor álláspontját, és ki fognak állni a Gárdáért.

A találkozón szó esett Magyarország **Izraelhez** fűződő viszonyáról is. Orbán Viktor kijelentette, hazánk az Európai Unió fősodrához hasonló kapcsolatot kíván kialakítani

Izraellel, míg Vona Gábor arra figyelmeztetett, hogy Izraelnek hazánkkal kapcsolatos tisztázatlan ügyei után tenni kell az ellen, hogy Magyarország ne legyen Izrael gyarmata.

(A videofelvétel szövege):

(Írott):

Jobbik hírpótló híradó

KÜLÖNKIADÁS

2010. 07. 15.

Orbán a Jobbik frakciónál

A kormány tovább üldözné

a Jobbik megvédi a Gárdát

(Megjegyzés: Orbán feszülten bejön a terembe, vele jön Vona Gábor is, és még egy-két ember. Orbán a teremben néhány férfúval kezet fog, összeismerkednek. – T. K. A.)

(A mondott - szó szerinti, tehát szerkesztetlen - szöveg):

Vona Gábor: Túl vagyunk ezen a frakcióülésen, amelyre meghívtuk Orbán Viktor miniszterelnök urat, és bizonyos értelemben mondhatnám... összefoglalhatnám úgy is, hogy ha bárkinek egyébként illúziója lett volna, nekünk kevés volt, de ha bárkinek illúziója lett volna az ügyben, hogy a gárda jelenséget a mostani kormány majd másként fogja kezelni, mint az előző, akkor ez a találkozó mindenki számára bebizonyíthatta azt, hogy nem. Sajnos – hozzáteszem. Sajnos a miniszterelnök úr egyértelművé tette, hogy semmiféle kompromisszumra, semmiféle megoldásra, semmiféle emberi megértésre a Gárda kapcsán nem hajlandó, nincs benne semmiféle ilyen szándék. Ugye mi azt a javaslatot tettük, hogy hát próbáljunk valami olyan megoldást találni, amely nem tekinti bűnözőknek ezeket az embereket, akik az előző kormánnyal szemben kifejezve tiltakozásukat, ellenérzésüket, mellényt húztak, és úgy érezték, hogy valamit tenniük kell. Én ezt egyébként ugyanolyan jelenségnek tartom, mint ahogy annak idején a Fidesz frakció kordonbontását, tehát itt érzek egy kettős mércét is,

Orbán Viktor: Ahogy a nemzeti együttműködés rendszerében nem hagyjuk büntetlenül a tyúklopást sem, azt sem tűrhetjük el, hogy félkatonai szervezetek a törvényen kívül akarjanak igazságot szolgáltatni, vagy hogy országgyűlési képviselők semmibe vegyék a magyar bíróságot és annak határozatait. Ezt nem fogadhatjuk el. Ez egy olyan elvi tétel, amely ebben a pillanatban kijelöli a viszonyát a Fidesz Magyar Polgári Szövetségnek, a parlamenti többségnek, a kormánynak, illetve másfelől a Jobbiknak. Nos még azt a mondatot is megengedtem magamnak, hogy azt mondtam, hogy a magam részéről nem járulok hozzá ahhoz, hogy kimasírozzunk a civilizációból. Magyarország egy európai, nyugat-európai alkotmányos, törvényes, demokratikus ország marad.

Vona Gábor: Ezeket az embereket bűnözőkkel egy lapon emlegetni az olyanfajta meg nem értése ennek a jelenségnek, ami lehet, hogy az állami monopólium kétharmad birtokában lehetővé teszi, hogy ezzel a szervezettel szemben nagyon nagy erővel fellépjen, de vissza fog hullni arra, aki egy ilyen lépésre szánja el magát. Mert ez egy igazságtalan, embertelen lépés. Akiben semmiféle szándék nincs a kompromisszumra, az nem érti a magyar társadalmat, nem érti a magyar embereket. A Magyar Gárdát magyar emberek hozták létre. Egy magyar miniszterelnöknek, én azt gondolom, értenie kellene a magyar embereknek a nyelvét, értenie kellene a magyar emberek gondolkodását. Ha ezt értené, akkor értené a Magyar Gárda jelenséget is. Az, hogy ezt nem érti a miniszterelnök, ennek két lehetősége van: vagy nem alkalmas arra, hogy ezt megértse, vagy a másik lehetőség, én e felé hajlok, mert azért Orbán

Viktort alkalmasnak tartom arra, hogy megértse a magyar emberek gondolkodását, lelkületét, ez pedig az, hogy olyan nyomás helyeződik rá valahonnan, lehet, hogy nem Magyarországról, amelynek ő meg kíván felelni, és ennek a nyomásnak nyilván az lehet a célja, hogy a Magyar Gárdát tüntesse el Magyarország politikai-közéleti színteréről.

Orbán Viktor (*indulatosan*): Sosem fogadhatom el, nem is fogom elfogadni, hogy olyan szervezetek létezzenek Magyarországon, amelyek az állam rendfenntartó monopóliumát kikezdi, megbontják, és azt a képzetet alakítják ki a magyar választópolgároknak, hogy az általuk választott parlament törvényein, keretein belül működő rendőrségen kívül vagy jogkikényszerítő szervezeteken kívül bárki másnak is joga volna föllépni velük szemben, azzal az igénnyel, hogy bizonyos rendet kikényszerítsenek. Erre senki nem kapott fölhatalmazást ebben az országban, csak a rendőrség, és az erre... a rendőrséggel rokon szervezetek. És én ezt nagyon világosan szeretném leszögezni. És addig nem is fogok nyugodni, amíg nem születik egy olyan törvényi szabályozás, amely egyértelműen kizárja annak a bűjőcskának a lehetőségét, mint amit ma tapasztalunk. Amíg ilyen törvény nem születik, amíg ilyen bírósági gyakorlat nem alakul ki, addig helyzetről helyzetre próbáljuk a rendet, a kiszámíthatóságot és biztonságot fenntartani olyan esetekben is, mint ami legutóbb, talán egy vagy két hete történt Budapesten, amikor most már nem Magyar Gárda, hanem Magyar Nemzeti Gárda és hasonló ravaszkodások történtek. Tehát szeretném világossá tenni önök előtt is, amint ahogy ott is elmondtam, ez méltatlan egy demokráciához, ez méltatlan egy alkotmányos rendszerhez, és egy kormánynak kötelessége olyan javaslatokat megfogalmazni a parlament számára, a parlamenti képviselőknek kötelessége olyan törvényeket alkotni, amelyek ezt a lehetőséget kizárják.

Vona Gábor: Most is elmondtam, és számtalanszor el fogom még mondani, ha szükséges, hogy soha nem merült föl még gondolat szintjén sem, hogy a Magyar Gárda az állam erőszak-monopóliumát megkérdőjelezné, sőt, többek között azért jött létre, hogy rábírja az államot, hogy végre ezzel a jogával, ezzel a kötelezettségével éljen, mert nem gyakorolta. Tehát ez egy hamis érvelés, és nagyon szomorú, hogy egy ilyen hamis érvelés és ilyen hamis... a problémának hamis felfestése révén küzdenek tisztességes, becsületes magyar emberek ellen, és hát nagyon fontos az, hogy minél több embernek a tudatára hozzuk azt, hogy valójában a Magyar Gárdával nem az a baj, hogy törvénytörő, hanem az a baj, hogy a Magyar Gárda a jelenlétével, a létezésével olyan problémákra világított rá, amely kényes és kellemetlen a magyar politikai garnitúra nagy része számára.

Orbán Viktor (*kioktatóan*): Egy ezeréves magyar állam esetében ez nem megengedhető. Tehát ha büszkéek vagyunk arra, hogy mi egy államalkotó nép vagyunk, egy alkotmányos keretek között gondolkodó nép vagyunk, mi a kommunizmust is emberhalál nélkül éltük túl, vagy legalábbis a kommunizmus megdöntését is úgy vezényeltük le, hogy abba senki nem halt bele, mert megtaláltuk az alkotmányos módjait, akkor most, amikor itt a demokrácia meg egy kétharmados többség, akkor nem fogunk teret nyitni ilyenfajta alkotmányos bizonytalanságok előtt. A demokrácia és az alkotmányosság olyan érték, amit semmi sem kockáztathat. És ha úgy látom, hogy bármelyik párt részéről akár a törvények fölé vagy akár azon túl akarná valami magát helyezni, ott a vitát, az összeütközést és a konfrontációt mindig vállalni fogom.

Vona Gábor: Ebben elszántságot mutatott Orbán Viktor, de szeretném jelezni, hogy mi magunk is, én magam is elszánt vagyok arra, hogy az embereknek, a magyar embereknek a politikai szabadságjogait, arra, hogy egyesüljenek, hogy gyülekezzenek, hogy a szólásszabadságukkal éljenek, ezt mi meg kívánjuk védeni akárkivel szemben is.

*

Vona Gábor: És végül, hogy olyat is mondjak, amiben egyetértettünk, és pedig abban, hogy mi Magyarország legsúlyosabb problémája.

Orbán Viktor: Jó néhány kérdés létezik az országban, amely a magyar nemzet szempontjából fontos kérdés, és amelynek a megítélésében, a megoldás irányait tekintetbe – ha részleteiben nem is – de a megoldás irányait tekintve azért hasonlóságok fölfedezhetők. Ilyen például a demográfiai kérdés megfelelő súlyú kezelése. Tehát a Jobbik kinyilvánította, hogy a maga részéről a kormányt támogatja azokban a lépéseiben, amely a gyermekekre, a gyermekvállalási kedv ösztönzésére, általában a fiatalok családalapítására vonatkozó szándékainak a támogatását jelenti. Azt gondolom, ez jó hír.

Vona Gábor: Ebben megegyeztünk, hogy Magyarország legsúlyosabb problémáját jelen pillanatban a demográfiai kérdés jelenti, a népességfogyás, illetve hát ezen túl vagy ezen belül is egyébként a cigány-magyar együttélésnek a súlyos konfliktusa, s a Jobbik azt javasolja, és azt javasolta, hogy hozzunk létre a parlamentben egy olyan eseti bizottságot, amely a cigánykérdést nem külön-külön kezeli mint kriminológiai, mint szociológiai vagy kulturális probléma, hanem egészében, komplexitásában kezeli ezt a problémát, és végre valós diagnózist állít föl, valós problémafelvetésekkel áll elő, s valós kiutat próbál vázolni. Erre a miniszterelnök azt mondta, hogy... hát elhárította erre a miniszterelnök az érdemi választ, azt mondta, a Háznak a dolga ilyen bizottság létrehozása. De ez bennünket nem keserít el. Akkor a Ház előtt fogjuk javasolni, akár támogatja ezt a kormánytöbbség, akár nem, hogy hozzunk létre egy ilyen bizottságot, mert a magyar társadalomnak érdeke, hogy erről ne csak a Jobbik, hanem mindenki őszintén beszéljen.

Nyolcszázötvenötezer ember nevében én bátorkodtam megkérdezni Orbán Viktort, hogy mit akarunk mi kezdeni ezzel az Izraeli problémával, nyugtasson meg bennünket, hogyha tud esetleg, hogy valójában nincsen semmiféle probléma, és hogy valójában a magyar társadalom nyugtalansága, mert igenis van egy ilyen nyugtalanság, és ez nemcsak a Jobbik szavazóit érinti, hanem jóval több embert, hogy mit akar Izrael Magyarországgal? Ez ügyben szeretnénk tisztán látni. Erre a miniszterelnök úr azt a választ adta, hogy a magyarországi Izrael-politika az megegyezik az Európai Unió Izrael-politikájával, ami egy egyértelműen baráti szövetségi politika. Ezt a választ sem én, sem a frakció többi tagja nem tudjuk elfogadni, ugyanis egészen más viszonya van Izraelnek Finnországhoz, Angliához és Portugáliához, mint mondjuk Magyarországhoz. Tehát az Európai Unión belül az Izrael-politika nem jelent súlyos kérdést, illetve nem jelent komoly politikai dilemmát, de Magyarországon, a mi véleményünk szerint, ez igenis egy eldöntendő kérdés, gondoljunk csak Simon Perez államfő kijelentésére vagy az izraeli kémrepülőgépek botrányára vagy a magyar ingatlanpiacon jelen lévő izraeli dominanciára. Szeretnék erről is őszintén beszélni. Ne legyen semmiféle tabutéma. És hogyha ezt valaki fölveti, akkor ne elégedjünk meg azzal, hogy a sajtó antiszemitáznia kezd, mert ez nem antiszemitizmus. Ha a dán miniszterelnök mondta volna azt, amit Simon Perez mondott, vagy esetleg norvég gép... kémrepülőgépek sértették volna meg a magyar légteret, akkor most róluk beszélnék. Én nem tehetek arról, hogy ilyen ügyek kapcsán mindig Izrael kerül elő, és szeretnénk végre ebben megnyugtató válaszokat látni, ha pedig a válaszok nem megnyugtatóak, akkor valamit tenni kéne azért, hogy Magyarország ne legyen Izrael gyarmata.

(Megjegyzés: Orbán Viktor a közönségnek mondta szavait, Vona Gábor egy riporternek. A videóról lejegyezte T. K. A.)

(Forrás: <http://barikad.hu/node/57424> ; http://www.youtube.com/watch?v=cTjTH_5DhBA)

C.

Orbán Viktornek a sajtókonferencián mondottaiból szükségszerűen néhány kérdés következik:

1. Vajon a Jobbik-frakcióval való találkozása után hozott törvény értelmében tényleg büntetik-e már a tyúklopást? Mert eddig a magyar rendőrség csak akkor volt hajlandó mások vagyontárgyainak az eltulajdonításával foglalkozni, ha azok értéke egy nagyobb összeget meghaladott. Több vidéken ezért hagyta abba számos magyar ember a kertje megművelését, mert munkája értelmetlenné lett, hiszen annak gyümölcsét úgymint ellopták büntetlenül a cigányok. A Magyar Gárda megalakulásának talán legfontosabb célja éppen az volt, hogy az ilyen helyeken *kizárólag felvonulásukkal* véget próbáljanak vetni ennek a méltatlan, megalázó helyzetnek, amely ellen az államhatalom a kiszolgáltatott emberek számára semmi védelmet nem nyújtott.

2. Akadtak és talán ma is akadnak olyanok, akik ennek a „félkatonai szervezetnek” a tagjairól a rájuk ragasztott megnevezés alapján úgy vélik, hogy valamiféle fegyvert is hordanak. Pedig igazságot legfeljebb puszta kézzel „szolgáltathattak volna”. Nagyon jól tudjuk, hogy ilyenre nem került sor. Bármely megtörtént tettelegesség esetén a baloldali média messzehangzóan rikoltozott volna.

3. A Gárda számos esetben olyan területekre masírozott ki, amelyek a notórius tolvajlás, de mindenekelőtt magányos öregek bántalmazása, kirablása vagy embertelen kegyetlenséggel történt meggyilkolása következtében (hosszú listát lehetne ide csatolni) valóban kívül esett a civilizáción. Sok munka kell még ahhoz, hogy ezek oda térjenek, ahonnan Orbán nem akar „kimasírozni”.

4. Sokan szeretnék ugyan elfelejteni, mégis emlékeznünk kell arra, hogy a Magyar Gárda árvízkor ott volt a gátakon, a vihar- és vízkárosult vidékeken pedig segítettek az ottani emberek összerombolt házainak helyrehozatalában. Arra is, hogy amikor kellett, több száz gárdista jelentkezett önkéntes véradásra.

5. Mindnyájan tudjuk, hogy a Magyar Gárda betiltása justizmord volt, hiszen a bírói ítéletet valóságot nélkülöző vádak alapján hozták. Nem volt ez akkoriban újdonság. 2006 őszének eseményeihez kapcsolódó sok bírósági döntést is utólag kellett visszavonni, mert kiderült, hogy azok a rendőrterrornak kegyetlenül kitett ártatlanokat sújtottak.

A bíróság 2008 végén Gárda-ügyben hozott elsőfokú ítéletét Draskovics, az akkor illetékes szakminiszter így kommentálta: „az ítélet megnyugtatóan hat, mely annak bizonyítéka, hogy Magyarországon senki sem léphet fel rendteremtő szándékkal, az állami monopóliumokat megsértve, mások ellen.” Nem különös, hogy a Jobbik frakciójával való találkozás után Orbán Viktor, a „forradalom” miniszterelnöke szinte szó szerint visszhangozza Draskovics véleményét? És fogadalmat tesz, hogy „addig nem nyugszik”, amíg olyan törvényt nem hozat, amely véget vet a Magyar Gárda új néven történő életben maradási próbálkozásainak. Azokban a falvakban, ahova segítségül legtöbbször a polgármester hívta ki őket, rendőr rendszeren nem is létezett. A Gárda mindössze megmutatta magát, hogy akiket illet, lássák: vannak, akiket a törvénytörés nem hagy közömbösen. Orbán mégis olyan szervezetnek mondja, „amely az állam rendfenntartó monopóliumát kikezdi”.

6. A Magyar Gárda a gyurcsányi parlamentáris diktatúra körülményei között jött létre. A demokrácia formális kellékeinek megléte ellenére az egyértelműen diktatúra volt, hiszen az országgyűlési gépezet mindent megszavazott, amit a főnökei kértek tőle, és az egyesített igazságszolgáltatási és rendőri szervek is a rendszer kiszolgálói voltak. Ugyanez a rezsím szüntette meg a Gárdát, még ha akkor már Bajnainak nevezték is a miniszterelnököt. Ebben a kérdésben Orbán egyetért elődeivel. Demokratikus és alkotmányos aktusnak tartja a Gárda mindkét szervezetének a betiltását, és kijelenti, mindig vállalni fogja a konfrontációt, ha valamely párt (teljesen nyilvánvaló, hogy a Jobbikról van szó) a törvények fölé akarná magát

helyezni. Ez ebben az esetben azt jelenti, hogy az illető párt nem tart valóban érvényesnek egy diktatúrában létrejött bírósági döntést.

Kár, hogy ez a harciasság csak most kelt fel Orbánban, amikor maga is rendelkezik a parlament kétharmados többségével. Azért remélhetőleg nem egy, a Gyurcsányétól különböző új diktatúra születésénél asszisztálunk, melynek egyik eszköze akár a Nemzeti Egyetértés Nyilatkozata is lehet.

7. Meglehetősen rossz ízű, amikor – dicsekvésszerűen – Orbán a törvényesség pozitívumaira utalva kijelenti: „a kommunizmus megdöntését is úgy vezényeltük le, hogy abba senki nem halt bele, mert megtaláltuk az alkotmányos módjait...” Erről Antall József egy mondása juthat az eszünkbe, aki a lanyha rendszerváltó reformok kifogásolójának így vágott vissza: „tetszettek volna forradalmat csinálni.”

Azt hiszem, nem túl sok ilyen aljas mondatot olvastam a magyar történetírásban, mint ez, amit Antall mondott.

Nem vagyok nagy barátja a forradalmaknak, de azok vezetése mindig az értelmiség feladata volt. Az az értelmiség, amely egy lényegesebb és gyorsabb társadalmi változás motorja lehetett volna, 1989 nyarán az Ellenzéki Kerekasztal tagjaként az uralkodó kommunista párttal és néhány társadalmi szervezet képviselőivel a hatalom és részben a javak elosztásával foglalkozott. Az emberek joggal gondolhatták: ott vannak a vezetőink, nekünk csak várnunk kell, míg szót értenek. Óvatos, kipurciózott alku volt az, amely a rendszerváltásnak csúfolható eddigi húsz évet eredményezett. Csak szépen és békésen! Nem kétséges, hogy voltak emberek, akik e helyett inkább egy értelmes halált választottak volna.

8. A jogi kérdésekhez Orbán az „ezeréves magyar állam” fogalmát is odakanyarítja. A Magyar Királyság valóban ezer éves. A magyar állam viszont már több mint ezeregyszázat töltött a Kárpát-medencében.

A parlamenti határozattal felállított alkotmány-előkészítő bizottság mellett Orbán kezdeményezésére létrejött egy olyan testület, amely az alkotmány koncepcióján dolgozik. Reméljük, nem feledkeznek meg a miniszterelnök idézett szavairól, és az új alaptörvény magába foglalja majd a magyar állam történelmi és közjogi folytonosságát.

9. Miután a Fővárosi Ítéletábla másodfokon jogerősen feloszlatta a Magyar Gárdának mind az Egyesületét, mind pedig a Mozgalmát, mondván, hogy azok visszaéltek az egyesületi joggal, működésük pedig „a cigány népcsoport szabadságának és jogainak” nagyfokú sérelmével járt, két nappal később, vagyis 2009. július 4-én az olasz parlament (noha náluk a rendőrségen kívül csendőrség is létezik) megszavazta az Olasz Nemzeti Gárda létrehozását. Ezt a katonai egyenruhás polgári szervezetet azért hozták létre, hogy a bűnözésből élőket, mindenekelőtt a cigány bevándorlókat ellenőrizzék.

Vajon ez azt jelenti Orbán szerint, hogy Olaszország, az Európai Unió oszlopos tagja megcsúfolta volna a demokráciát?

10. Egy 2004-es törvény törölte el Magyarországon az általános sorkötelezettséget. (A német parlament egyelőre nem hajlandó ezt az általános divatot követni.) Simicskó István kereszténydemokrata képviselő az amerikai National Guard mintájára már 2000 őszén felvetette a gyér számra apadó hivatásos katonaság hatékonyságának segítésére a Nemzetőrség létrehozásának a gondolatát. Ő úgy képzelte el, hogy megyénként ezer-ezer emberből álló honi gárda kiegészíthetné a Magyar Honvédséget. Kiemelte, hogy valamennyi NATO-tagországban van hasonló tartalékos védelmi erő. A Fidesz már a 2002-es választási programjában sürgette ennek a katonai formának a megalakítását, amely „az önkéntesség alapján szerveződő tartalékos-utóképzést, továbbá a katasztrófa-elhárításban való részvételt is feladatul kapja.”

Sok éves huzavona vagy inkább semmittevés következett. Ennek a végét nem várva ki, a Jobbik kezdeményezésére 2007. augusztus 25-én megalakult a Magyar Gárda.

Végül kilenc évvel a politikai vita kezdete után, 2009. december elején az Országgyűlés elfogadta az önkéntes tartalékos haderő felállításáról szóló törvényjavaslatot, amely a tervek

szerint 2012-től kezdődően mintegy 4000 főt foglalkoztatna. Az ide felvett önkéntesek megtarthatnák civil foglalkozásukat.

Közben megtörtént a katonaságunk leépítése, mert hiszen itt az örök béke, a szomszédok mind barátaink, a helyi problémákat megoldják majd a tervbe vett EU-rohamosztagok, a gyér magyar katonaság jelentős része pedig mehet harcolni amerikai érdekekért Ázsiába, ahol fegyverek mindenekelőtt helybéli civileket pusztítanak.

11. Nem kizárt, hogy a fegyveres erőinkkel kapcsolatos egyetemes semmittevésben Simicskó István javaslata is hozzájárult a fegyvertelen Magyar Gárda megalakulásához, amely hazai megoldatlan problémáinkra volt életet adó segítség.

Orbán Viktor munkájukat úgy köszöni meg, hogy érvényesnek tekinti az előző diktatórikus rendszer őket illető tilalmát, és belügyminiszterével rájuk küldeti – mint tették az elődei is – a rohamrendőrséget. Egy új törvény értelmében pedig százötvenezer forint büntetéssel és elzárással sújtható mindaz, aki a Gárda ruháját vagy *ahhoz hasonló* öltözéket visel. Ez a férfiak szokványos falusi öltözetének tilalmát is jelenti, hiszen náluk a sötét mellény és a fehér ing az ünnepi viselet tartozéka. Egy ilyen szabály létrehozása és törvényszintre emelése egy meg nem félemlített lakosságú kulturált országban valószínűleg közneveltség tárgya lenne.

12. Miután a Fidesz a 2002-es választásokat elveszítette, Orbán – mintegy a pártpolitizálás pótléka- vagy kiegészítéseként – polgári körök létrehozására hívta fel az ország lakosságát. Számptalan ilyen kör jött létre. Ezek tagsága azt hitte, hogy a Fidesz majd összehangolja a tevékenységüket, és így egy olyan hálózat születik, amely társadalmi-politikai véleményformáló erőként befolyásolja majd a nemzet sorsát. Orbán végül ejtette ezeket a köröket, melyek jelentős része aztán felbomlott, mások megmaradtak gyakran álcselkvésekben vergődő, de jórészt csak szórványosan találkozó baráti összejöveteleeknek.

A balatonöszödi Gyurcsány-beszéd kiszivárogtatásával köztudomásúvá vált a posztkommunista-ultraliberális politikusi gárda teljes alkalmatlansága az ország vezetésére, a problémák megoldására, és az is, hogy az újabb (a 2006-os) választást az emberek hiszékenysége révén hazudozásokkal sikerült megnyerniük.

”Jelenleg felhatalmazás nélküli kormányzás van Magyarországon, a kormány intézkedései önkényes diktátumok” – jelentette ki akkor több találkozáson is Orbán Viktor. Pedig akkor még nem is tudta, hogy rövidesen a rendőrterror bevezetése és látszatperek szervezése következik. Abban az időben neves jogászok világitottak rá, miért volt az akkori kormányzás legális, és ugyanakkor illegitim. A Fidesz véleménye, helyzetmegítélése akkor egybeesett ezekkel a nézetekkel.

Akkoriban a kormány intézkedéseit – éppen mert azok „önkényes diktátumok voltak” – Orbán nem nevezte demokratikusnak. Ma viszont azokat vádolja a demokrácia és az alkotmány ellenségeiként, akik tiltakoznak a Magyar Gárda önkényes és hamis indoklással történt feloszlata ellen. Valójában nem érthető, miért igyekszik Orbán ma igazolni az „önkényes diktátumok” alapján működő előző rezsimnek az ő számára politikai okokból rokonszenvenné vált némely cselekedetét.

Közben a Fidesz, sőt a Jobbik némely tagja is azt várná, hogy Vona Gábor éppen úgy semmibe vegye a Magyar Gárdát és tagjait, mint ahogy azt Orbán a polgári körökkel tette.

13. Különös, hogy a Magyar Gárda megfojtását Orbán Viktor és kormánya fontos demokratikus és alkotmányos kötelességének tekinti, de az nem jut eszükbe, hogy a külföldi tulajdonban levő őrző-védő szervezeteket kiséperjék az országból! Hogy lehet az, hogy szerintük ezek nem „kezdik ki”, nem „bontják meg” a magyar állam rendfenntartó monopóliumát?

14. Szerintem a probléma normális megoldása az lenne, ha a Magyar Gárda minden tagja hivatalos köszönetet kapna mindazért, amit a köz érdekében eddig önzetlenül tett, majd a jelentkezőket **becsület**es, politikamentes egyéni elbírálással felvonnák az alakuló önkéntes tartalékos haderőbe. Ebből a haderőből létrehozhatnák majd azokat az egységeket, amelyekkel leváltanák az idegen őrző-védőket.

Kis háttérrel

Legalább három évszázada „szokás” rólunk, magyarokról nemzetközi körökben rosszat mondani. Ez a hajlam az országunk feldarabolására irányuló törekvések erősödésével a kiegyezés után fokozódott.

Mivel minket most főleg a jelen érdekel, kezdjük a közvetlen múlt rövid áttekintésével.

Az utóbbi húsz esztendőben azok a magyar kormányok nyerték meg leginkább a világ tetszését, amelyeket posztkommunisták a liberálisokkal közösen alkottak, működésük pedig lényegében ez utóbbiak szellemében történt. Köztudott, hogy mind Antallék, mind Orbánék negatív értékelést kaptak, Csurkákékról nem is beszélve. Ennek az oka sem ismeretlen: akire a nemzeti érzelmek árnyéka rávetődött, az mind megkapta a maga leminősítéseit. Orbánék hajdan voltak még antiszemita is. A „baj” az volt, hogy a MIÉP elsorvadásával a Fidesztől jobbra nem volt magyar politikai erő, ezért sokat kellett küzdenek (és túrjenek), hogy a középpárt mivoltuk hangsúlyozása némileg sikeres legyen.

A balosok tízéves uralma bebizonyította azok mérhetetlen politikai, gazdasági és szociális hozzá nem értését, és hiába zengett még Konrád György író is dicshimnuszokat Gyurcsányról a nyugati sajtóban, a helyzetet arrafelé azért szakemberek is értékelték. Passzív rezisztenciájában így nőtt lassan a Fidesz ázsiója. Egy cseppet sem túlzás azt állítani, hogy a választásokat számukra a korrupt és a kiúttalanság felé kormányzó uralkodó pártok nyerték meg. Jelenleg – nyugati „barátaink” gyanakvó jóváhagyásával – bizonyítási lehetőséget nyertek a szavazóktól. Tény, hogy '88 és '92 között is valamivel jobbak voltak a baloldalnál.

Most még egy segítséget kaptak: a Jobbikot. Ez egyrészt azt is jelenti, hogy a nemzeti célok elérésében segítő társat találnak bennük, de mindenekeelőtt azt, hogy a jobboldaliság, az antiszemitaizmus, a faji elfogultság korábbi vádjaitól végképp megszabadultak, mert mindezt átháríthatják a Jobbikra. Ezért ők soha nem lehetnek jóban a Jobbik párttal, mert rettegnek attól, hogy a liberális világ, ahol a „választott nép” a leginkább otthon érzi magát, újra kompromittáló és esetleg az ország (tehát a kormányzásuk) számára is káros következményekkel járó címkéket ragaszt rájuk.

Nem ideológiamentes véletlen, hogy a frakciótalálkozón Orbán szélsőséges pártnak nevezte a Jobbikot.

A Fidesz helyzetértékelése szükségszerűen ellentmondásos, mert jelenleg a Jobbik a magyar társadalom fekete báránya, de a mindig változó eszmei térben és időben „veszélyes” versenytársa válhat.

Kérhetnénk Isten segítségét az ország mostani vezetésének sikeres tevékenységéhez, hogy képes legyen elérni mindazt, amiben az ország népe reménykedik, s amitől lehetőleg mindenki számára egy gazdagabb, értelmesebb és jövősebb élet származik. De várhatjuk-e kérésünk teljesülését, ha a kormány és elnöke nem képes a kétharmados országgyűlési szavazás lehetőségéből származó gögjét leépíteni, és nem tud megszabadulni attól a gyűlölettől, amit igaz közös céljaink támogatóival szemben indokolatlanul táplál?

Göteborg, 2010. július

(Megjelent az *Átalveto* 75. számában, 2010. szeptemberében)